



Sibel Karagöz (Sibelce Ş -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
7 Mayıs 2020 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

SENSİZLİĞİN KAPISI

Uzun zamandır beklediğim özlemle kavuşmak istediğim aşkım yürekparem
Can alanım nefes bulduğum kanatlanmış yuvasına dönüyor.
Bir türkü tutturmuş yüreğim temposu
Nefesimi kesiyor elim ayağıma karışmış
Anahtarı düşürüyor bir türlü açamıyorum kapıyı aşktan alı alı al çalıyor otuz iki dişim gamzeme bahar çöreklenmiş
annemin fırından çıkarttığı
Çörekler gibi mutluluk bu olsa gerek...
Bir sürü alışveriş yaptım çeşit çeşit en sevdiklerin iyi bir kırmızı şarap hani derdin sana en çok kırmızı şarap yakışıyor
dudaklarından mey mey akıyor...
Yanına ezine peyniri balık biraz da meze kavun ...
Hazırlıklar tamam ahh birde kapıyı açabilsem...
Bir iki ve sonunda açtım oohh şükür...
İçerden yokluğunun kokusu geliyor burnuma...
Uzun zamandır açamadığım sensizliğin kapısı bugün senle dolacak...
Bugün milat sana öykündüğüm yıllara
Atılan tarih...
Mutluluğu an an yakaladığım derken...
Kapının içinden kapı açılıyor...
Seslerin içinde şaşakalıyorum...
Kucağında havalanan kuş gibi ürkek mutlu sanki havalanan ben değil yüreğim...
Anı durdurabilsem keşke diyorum
Defalarca geri sarsam ve tekrar tekrar
Oynatsam...
Ve bir daha hiç gitmese...
Ödünç almasam...
Sonsuz olsa...
SİBEL KARAGÖZ

TERZİ HASAN OĞLU HÜSEYİN

TERZİ HASAN OĞLU HÜSEYİN

Soğuk bir kış günü sobanın etrafında toplanmış anamın kestaneyi özenle çizmesine takılmıştım sanat eseri gibi Tek tek eline alıp çiziyordu bardağın sıcaklığı sarıyor içimi babamla amcamın sohbetini dinliyorum ülkenin gidişatından bahsediyorlar pahalılıktan ipin kumaşın el yaktığından dem vuruyorlar artık eskisi kadar iş gelmediğini sadece eskiyenlerin tamiri yada ufak tefek tadilat yetiremiyorum diyor çırağa bile ödeme yapamıyorum Mecburen işten çıkaracağım.Düşünüyorum diyor çocuklar küçük bir tanesi de yolda terzilikle köy yerinde olmuyor.Tarla tapanda yok ne yedireyim çocuklara Amcam düşünelim diyor Sorup soruşturup bir hal çaresi düşünelim. Tam bu esnada annem geliyor elinde sıcak sıcak kestanelerle konuşma bölünüyor kestaneler el yakıyor annem kardeşimle bana soyup soyup veriyor Bu hatırladığım en güzel anı belki annem ve babamla tek aklımda kalan şimdi ne zaman kestane görsem o gün dün gibi aklıma geliyor... Neden dersenez kestane yediğimiz gece amcam evine gitti annem bizi yataklarımıza yatırdı rüyalara daldık sıcacık yuvamızda. Sabah gözlerimi açtığımda evde bir sürü komşu kadın koşturuyorlar sıcak su leğen ve ne kadar sonra anlayamadığım annemin feryatları koştum Ana ana diye ama sokmadılar beni odaya öyle korkmuştuk ki sesimizi yutmuştuk. Bir anda ses kesildi odadan çıkarken suratlarına baktım ağlıyorlardı. Koşar adım babam geldi içeri daldı ve bağırmaya başladı hayır hayır şimdi değil şuncacık yavrularla bir başıma bırakıp gitme... Bu son ses kulaklarımdan hala çıkmıyor... Terzi babam çoktan göçtü gitti ama sözleri hala kulaklarımda... Anamın ölümünden sonra babamın eli makas iğne tutmadı. Amcam da sattı savdı evi kapattı kızkardeşimle beni yanına aldı babamda anamın arkasından göçtü gitti. Amcam büyüttü bizi ben babamın mesleğini yapıyorum babamın yadigarı makineyle kız kardeşim evlendi şehre gitti.Bende evlendim şehre taşındım .Aradım taradım bir dükkan buldum kocaman bir tabela yaptırdım babamın en sevdiği renkten yeşil cennet rengi TERZİ HASAN yazdırdım asıldı önünde durdum köydeki aklıma geldi buna benzer bir tabelayla babamın sevinçle gelişi asıldıktan sonra elini omzuma koyup Hüseyin bak buraya iyi belle ekmek tekneimiz benden sonra senin çocuklarının ekmek teknesi bak bak iyi belle sonra iğneyi eline al teğellemeye başla bu takımı muhtar istedi iki güne kalmaz gelir deyişi dün gibi aklımda.Ahh babam ahh ne vardı o kadar çabuk gidecek göreydin bu günleri elini omzuma ataydın artık gam yok oğul ekmek tekneimiz var oldukça ocağımız tüter deseydin Ahh babam ahhh... iki çocuğum var oğluma babamın adını kızıma anamın adını verdim .Hanemde yüreğimde dükkanım da babam anam hep Varlar; var olacaklar... Terzi Hasan derler hala bana... Terzi Hasan oğlu Hüseyin'im oysa ki... SİBEL KARAGÖZ

MErdivEn Altı HayAtIAr

MErdiven Altı Hayatlar

Gülçehre çehresi güle öykünmüş kaderi kedere...

Mum gibi yanar ,döner döner kırılır ...

Nefesi söner bir cana susar yutar yutar sessizliğin içinde çöldeki deve misali çok sevdiği dikenini yer yerken ağzı kanar kaniyle lezzetlenir daha çok yer bilir sonu ölüm ama vazgeçemez son nefesine kadar haris bir sevdıyla harese yer...

İşte Cevahir'le aşkı sevdası da haresedir...

Kimsesizler yurdunda kimsesi olmuştur Cevahir...

Her düştüğünde kaldıran ağladığında küçücük kolları ile şefkatle saran yemek saatlerinde onun sevebileceğini düşündüğü ne varsa ona saklayan uykudan önce karınları zil çalarken özel buluşma yerleri yangın merdiveninde göğsünden çıkarıp gözlerinde ki mutlulukla doyardı Cevahir...

Öyle çok severdi ki ...

Ne kadar seviyorsun der di Gülçehre

Mavi derdi Cevahir MAVİ...

Deniz mi ?

Gök mü ?

Hangisi kadar ???

Gözünün alabildiği Mavinin her tonu...

Aklının alamayacağı kadar...

Sevda işte çocuk kalbe düşmüştü hayal etmek mümkün mü...

Çok defa siper olmuştu Cevahir cezaya küfre aşağılanmaya sevdası için ...

Ve büyüdüler birbirlerine sarılarak büyüdüler.

Yurt müdürü odasına çağırdı tek tek 18 yaşına girenleri aynı konuşmayı belki bininci kez yapıyordu o kadar rahat anlatıyordu ki Cevahir şaşkınlık içerisinde itiraz etmeden dinledi ama aklında hep Gülçehre vardı .

Ayrırlarsa ne yapacaktı nasıl koruyacaktı...

Cevahir dedi müdür cevap alamayınca bir daha sordu sesini yükselterek anca o zaman silkindi artık veda vakti dedi müdür devlet baba bu kadar bakabiliyor bundan sonrası kendi ayaklarının üzerinde durma becerisi....

Cevahir odadan hiç bir şey söylemeden çıktı.

Koridorda Gülçehre bekliyordu Cevahir'in ayakları geri geri gitti...

Gülçehre koşarak yanına geldi müdür baba neden çağırmış???

Yerde gökte ses var Cevahir'de yok...

Ağzında yuvarlanıyor ama bir türlü söyleyemiyor...

Gülçehre hayır !!!

Diye bağırdı...

Cevahir belki ilk defa süngüsünü düşürdü gözyaşlarına hakim olamadı sadece ama sadece sarıldı sıkı sıkıya...

Neden sonra ayrıldı döndü sevdiğine bu kalp var ya bu kalp sadece senin için atıyor...

Dinle ...

Duydun mu ???

Gül-Çehre tik tak...

Gülçehre sessizliğe gömülmüş kefensiz tabutsuz cenaze gibi...

Cevap vermiyor ; duymuyor sanki başka boyutta...

Cevahir ikimiz için bir dünya doğacak

Ben sen yurda veda edene kadar her gün geleceğim ve ev iş bulacağım bundan sonrası sadece sen ve ben varız.

Varmısın benimle bir hayat kurmaya ???

Gülçehre kaldırdı kömür karası gözlerini

Baktı o gözlerde dildekini tasdik bekler gibi...

Boynunu büktü sıra sıra yaşlar süzülürken...

Cevahir doğru söylüyorum neden bana inanmıyorsun Gülüm çehresine kurban olduğum neden neden..,

Cevahir görevlinin artık eşyalarını toplayıp gitmelisin sözüyle kara gözlü sevdiğine daha sıkı sarıldı.

Çare yok gitmek zorundayım ama gün doğmadan her zaman ki yerde bekleyeceğim dedi ve kolları düştü cansız bedenini sürükleye sürükleye çıktı odaya gitmedi hiç bir şey almadan demir kapının önünde geriye dönüp baktı çocukluğu sevdası anası babası her şeyi ...

Kapıdan çıktı bir daha dönüp bakamadı kulaklarında demir kapının sesi balyoz gibi indi sağır olmuştu sanki kapandı kapılar çocukluğum içeride kaldı...

Artık yaşları serbest bırakmıştı...

Beyoğlu'na kadar yürüdü gençlerle takıldığı bara gitti belki bir arkadaşı görür kalacak yer iş ayarlardı.

Baktı kimse yok daha erken dedi birazdan düşerler.

Bira söyledi barmene .

Düşüncelere daldı...

Gülçehrem ne yapıyordur diye...

Açılıyor mu ?
Ceza mı aldı ?
Diğer çocuklar zarar vermese ?
Milyon tane entrika kafasının içinde yer değiştiriyor....
Oooo seni buralarda görürmüyüz Cevahir...
Selim diye sarıldık...
Sorma yurttan ayrıldım bu gece kalacak yer lazım sonra iş .
Ahh dert ettiğin şeye bak kolay kolay bu gece bende kalırsın yarında çalıştığım gece klübünde başlarsın aramıza hoşgeldin...
Hadi demlenelim..
Barmen masayı donat Cevahir'im gelmiş
Kusur istemem.
Ordan burdan konuştular Cevahir rahatlamıştı ; Gülçehre çıkana kadar her şeyi yoluna koyacaktı sonrası cennet...
Hayallerle Selim'in bekar evine geldiler.
Selim bir ekyata attı kendini horlamaya başladı diğer koltuğa ilişti Cevahir uyku girmez gözüne ne zaman kapatsa gözlerini kara gözlü Gülçehre kaşları kaldırmış kızgın kızgın bakıyor...
Vicdanı sızlıyor kapatamıyor gözlerini şurda günün aymasına ne kaldı en fazla bir saat koşa koşa gideceğim o kara gözlerden öpmeye...
Göz kapakları mahkum edilmiş kızgında olsa kara gözlerin içinde uykuya teslim olmuştu .
Selim'in hadi kalk uykucu sözleri ile fırladı...
Günaydın bile demeden işim bitince seni bulurum deyip koşmaya başladı.
Ahh nasıl daldım kara gözümün gözü yolda kaldı ; ilk günden sözümü tutamazken nasıl inansın ki bu deli oğlana...
Demir kapının önünde buldu kendini nasıl koştuysa...
Hemen arka tarafa dolanıp yangın merdivenine çıkmaya başladı.
ıkarken aklına geldi bu merdivenlerde öpmüştü ilk kez...
Gülçehre'nin boynuna sarılması ile düşten uyanıp kara gözlerde başka düşlere daldı.
Durmadan soruyordu ardı arkası kesilmiyor nefes almıyordu.
Elimi yavaşça dudaklarına koydum dinle sevgilim dinle güzel haberlerim var.
Kara gözler şimşek gibi çaktı sarıldı tekrar tekrar...
Anlatmaya başladım Selim dedim iş buldu bugün başlayacağım evde sonra bak gör hayatımız nasıl renklenecek .
Sonra ben sormaya başladım gecen nasıl geçti rahatsız eden var mı acmısın...
İyiyim merak etme dedi.
Tek derdim sen sadece sen...
Karagözlüm çok yakında hasret bitecek bekle çok yakında...
Kara gözlerinden öptüm yarın yine geleceğim benim canıma iyi bak.
Ve koşar ayak Selim'in iş yerine geldim.
Selim kapıda karşıladı patronun yanına ıktılar.Simsiyah takım elbiseli yaşlı bir adam belli ki görmüş geçirmiş kaşının üzerinde derin bir kesik izi parmağındaki kuru kafa yüzük ilk dikkatimi çeken buyur delikanlı Selim anlattı nasıl babayığit olduğunu bıçkın bir delikanlı olduğunu bizde böyleli lazım ekmek tekнемize ne kadar sahip çıkarsan bizde seni ailemizden bilir öyle sahip çıkabiliriz.
Selim anlatsın işi başla kalacak yeride söyleyin bizim çocuklara ayarlasınlar.
Bir mağazaya götürür donatın belinede kırkbeşlik cebine para altına araba.
Selim işaret etti çıktık dışarı tamamdır dedi bir kaç telefon konuşması sonra hadi dedi atladık arabaya güzel şeyler olacak dedim içimden...
Bir kaç takım giydim Selim lacivert siyah ve bir sürü gömlek ayakkabı dedi ne kadar ödedi bilmiyorum gözlükleride aldık mı burdaki işimiz biter .
Hadi bir yemek yiyelim acıkmadın mı kardaş ...
Vallahi koşturmadan farketmedim...
Kebabıya girdik bir çırpıda yiyip çıktık.
Arabaya bindik biraz dolandık sonra emaneti alacağız dedi karanlık sokaklardan girdik labirent gibi binaların içinde zemin katta kapı aldık parola dedi Elmas dedi Selim kapı açıldı.
Yılmaz ağanın selamı var emaneti almaya geldik dedi.
İçerisi zifiri karanlık ben karanlığa alışamadığımdan belki kimseyi göremedim.
Sesi duydum Aleyküm selam başımla beraber dedi emanet burda Yılmaz ağama söyle ne zaman isterse sözü emirdir bizde kulu kölesi selametle.
Selim uzandı aldı baş üstüne deyip çıktık.
Kim di neler oluyor dedim.
Selim korkma racon böyle dedi.
Tekrar arabaya binip klübün kapısına geldik.Selim emaneti çıkarttı belime taktı sonra idman yapacağız oyuncak gibi zaten sadece korkutmak maksatlı.
Arabadan indim kapı da duracağız dedi
Beni izle ben ne yapıyorsam onu yap dedi.
Gelen konukları içeri alıyoruz birbirinden şık hanımefendiler beyefendiler Selim anlatıyor bu gelen holding sahibi yanında ki de kaçınıcı sevgilisi ev kapatmış köpekleri bile bizden lüks yaşıyor.O gece bir sürü iş sahibi ve hayat dinledim arada içeride dolaşıp bir sıkıntı var mı diye bakıyoruz ağdalı bir müzik açık saçık giyinen konsamatrisler pahalı içkiler sahnede solist olarak hiç adını duymadığım ağır makyajlı bayanlar arada dozu kaçırıp etrafa sataşan

beyefendiler .Selim hadi diyör çıkartıyörz öne kibiziz olmadı etkisiz hale getirip taksikle postalıyörz mesai dörtte bitti.Eve geçip yattım.Bir an önce Karagözlümle eve çıkarsak durumu düzelttiğim gibi bırakacağım diyorum.
Kafamda deli sorular...
Sabah olduğu gibi karagözlümdeyim.
Kucağımda melek soruyor nasıl geçti ne yaptın....
Tek tek cevaplıyorum...
Ağzı açık dinliyor...
Ama silahtan klüpten karanlık adamlardan bahsetmedim korkmasın Gülüm...
Az kaldı birtanem yakın da eve yerleşeceğim seni alıp yuvamıza götüreceğim.
Gamzeleri gül şerbeti gibi açtı Gonca gülüm kara gözlerini...
İnşallah inşallah dedi.
Yetti yetti öyle mesutum ki...
Dağları delmiş Ferhat gibi Aslı'sına kavuşmaya gün sayıyor...
Kara gözlümü öptüm bir daha öptüm...
Köşede bekleyen Selim'in yanına gittim.
Yengeyi neden burdan almıyorsun dedi.
Alacağım dedim ev ayarlayayım tutarmıyım...
Sorun ettiğine bak hemen ayarlayalım dedi.İş yerine yakın bir kaç yer var bak bakalım beğendiğini turalım hem eşyalı
Hemen yerleşirsiniz.
Bakalım dedim.
İlkini bulunduğu bina gözüm tutmayınca başka dedim...
Korkuyordum gece yalnız kalacak Karagözlüm...
İkincisi ilkinde göre daha iyiydi komşuları da tamam burası olsun dedim tuttuk.
Şimdi Gülçehrem'in yaşını doldurmasını beklemek kaldı bir aya dolacak olduğu gibi alırım gülümü koklamaya doyamadığım...
İşe geçtik çünkü gibi bir mesai daha
Birsın ardına günler geçti patronun gözünde yükselmeye başladım.
Her gece tomarla para veriyor aferin koçum diyor ve gidiyordu.
Eve iyice alışmış gülüm için eksik gedik bırakmamak için mağazaları eve taşıyor her gün ondan güzel kokmayan bir gülle yangın merdivenine uçuyordum yüreğim havalanmış günü güne ekliyordum nihayet kavuşmamıza tek bir gün kalmıştı uyuyamıyor saatle yarış ediyordum tik tak...
Sabah oldu gözlerimi kapatmadan heyecan soluğumu kesmiş nasıl gittim Demir kapının önüne bilmiyorum ama görünürde kimse yok geçmek bilmeyen saatler kaç paket bitirdim ve ne kadar volta attım bilmiyorum...
Sonunda kapı açıldı Karagözlüm elinde valizle gözükte bizim tayfada peşinde...
Açtım kollarımı uçarak geldi bir ürkek serçe kondu ta şu yüreğimin kapağına
Eksik parçası tamamlanmış saat gibi çalışmaya başladı tik tak Gül-Çehrem
Tik tak Kara-Gözüm...
Bizim tayfaya da gizliden işareti verdim aldım canımı arabanın ön koltuğuna yerleştirdim.Arka koltukta süprizler...
Kocaman gül buketini dizlerine bıraktım
Sevinçten ağlıyoruz...
Durmak ağlamak yok bugün kavuşma günümüz bugün doğum günün asla unutamayacağımız bir gün...
Hadi gülümse Karagözlüm...
Nikah dairesine götürdüm yıldırım nikahı dedim bütün organizasyonu Selim önceden yapmıştı.
Hepside içerideydi yurttan bizim tayfada tam tekmil...
Karagözlüm gelinliği görünce bayılacaktı zarf gibi titriyordu.
Yirmi dakika içinde masada hazır oturuyorduk memur başladı evetler arka arkaya havada patladı alkış kıyamet arasında ayağına bas ayağına...
Bastı dünden razıydım Gülüme Gül-Çehreme....
Selim hadi dedi klübe patron orada kutlama yapacak korna çala çala gittik...
Olanlar ağzını açık bırakmış gülümün...
Davulla zurnayla karşılandık bize özel masa hazırlanmış dansla giriş yaptık babanın elini öptük hayır duasını aldık süpriz düğün başladı oynuyorlar masamıza geçtik tam o sırada içeri silahlı patronun hısımları girdi mermiler havada uçuşuyor gülümü masanın altına soktum silahıma davranıp babanın önüne geçtim gözlerim karardı olduğum yere yığılmışım.Kanlar içinde polisler geldiğinde etrafta sağ kimse kalmamıştı
Gözlerimi araladım Gülçehre Karagözlüm...
Sayıklıyor ama sesini duyamıyordum...
Hastanede kendime geldiğimde bağırdım sesimin sonuna kadar içeri hemşire ve polisler dışında kimse gelmedi.
Polisler oradan benim haricimde canlı çıkmadığını söyledi aklımı yitirdim aletleri söküp kalmak istedim sakinleştirici verip bağladılar yatağa...
Neden sonra sordum neredeler diye?
Bir ay oldu Karaca Ahmet mezarlığında defnedildiler dedi.
İnanamıyordum olamaz olmamalı...
Gülüm soldu...
İçerim köz...
Nasıl yaşarım nasıl...
Ben ben ben niye yaşıyorum ki...

Bir sakinleştirici daha verdiler bırakın beni Gülüme gideceğim dedikçe bir iğne daha ha kadar uyuttular beni bilmiyorum

Bildiğim tek şey Karagözlüm Ağustos'ta doğmuştu şimdi takvimler şubatın 14 ünü gösteriyor...

Daha bir özledim hastaneden taburcu oldum.Kocaman bir Gül demetiyle Mezarlığa gittim Karagözlümü sordum gösterdiler en köşede yapayalnız memura sordum yan tarafını almak istiyorum aile kabristanı yapacağım hemen aldım sonra Karagözlüme sarılır gibi toprağa sarıldım çok özledim al beni kollarına derin uykulara çıkarttım beni bi karabasana sokan o silahı kafama dayadım anam babam çocukluğum aç kollarını ben geldim...

SİBEL KARAGÖZ

OLMADI AYRILIK ÖLÜMDEN AZ

OLMADI AYRILIK ÖLÜMDEN AZ

Severdim papatya saflığın da

Göz yaşımın dili vardı

Dökülürdü taç yapraklarına

Sen hiç işittin mi

Sesimi inim inim inleyen

Lime lime olan

Açtın sabahın sedasına

Saldın kokunu

Beslendin Gülen gözlerimden

Ama hiç farkına varamadın

Her Gidişin bir dönüşü olmaz

İnsan gider seve seve

Yana yana gider

Gitmek istediği için değil

Tutunacak dalı kalmadığı için gider

Köklerini Söke Söke gider

Anladım sevdiklerimi bir bir

Uğurladığım Da

Anladım

HAYAT vermiyor aldıklarını

Dönsey Di

Versey Di

Gelsey Di

Ölüm olmaz Di

Sarı papatyam

Olmazdı kefensiz ayrılık

Olmazdı

Olmadı

Bu papatya köksüz

Yerine yabancı

Toprağına küs

Olmadı

Sarı papatyam

Ayrılık ölümsüz

Her dem inceden ayrık otu

Sardı bedensiz canımı

Öldüm öldüm habersiz

Kefensiz

Olmadı

Ayrılık ölümden AZ

Olmadı

Sibel Karagöz

SARI SICAK 2

YAZI DÜKKANI
AKADEMİ YAZARLARI
SİBEL KARAGÖZ
SARI SICAK (2)

İkinci bölüm

—SARI SICAK KIZARDI AL AL gerdanından saçıldı turunçlar bal bal...

Sevdalı matbaacı kuşlar gibi tünüyor iş çıkışları konduğu daldan salınıyor kapının koluna girip dansa kaldır beni diye inliyordu...

Sarı Sıcak merdivenleri su perisinden hallice uçarak akarak geliyor...

Sevdalı matbaacı yer ile gök arasında

Uçsa kuş değil

Açsa kök değil

Sarı sıcak kollarında artık yer gök aşk

Günle gece kavuşmuş artık vakit sarı sıcak...

Yıldızlar kayıyor

Gözler kapanıyor dudaktan kalbe ağıl ağıl bir türkü söyleniyor.

Hayaller, umutlar ,düşler arasında körebe oynuyorlar...

Matbaacı bir oğlumuz olsun, adı atadan, çehresini senden, yüreği benden olsun der...

Umudu terkisine atardı.

O günde Sarı Sıcak muhabbetini alarak eve gitmişti. Ertesi gün iş çıkışı diye konuştu her gün gibi..,

Matbaacı iş çıkışında bekledi

Bekledi

Tırnaklarını yedi.

Kapıyla kavga etti, küfürler havada uçtu...

Ama gelen giden yok

Sordu her çıkana...

Bugün gelmedi.

Gelmedi.

Haberiniz var mı?

Adresi?

Ya da nasıl ulaşırım?

Kimseden cevap alamadı..,

Kudurdu.

Nafile.

Sanki hiç yokmuş, tanımamış gibi...

Her gün gitti iş yerinin kapısına

YOK...

Sırta kadem bastı..,

Matbaacı artık sapıtmıştı. Her gün önce beraber gittikleri kafeler, restoranlar ardından meyhaneler, unutmak için

içiyordu zil zurna oluncaya kadar..,

Uzun bir zaman böylesi devam etti .

Artık yoldan çıkıyor diye annesini aradı matbaanın sahibi, durumu anlattı davet etti ve annesini otgardan aldı .

Oğlunun halini gören anne hemen evlendirmek lazım dedi. Bir iki güne kalmadan memleketten bir kız buldular.

Bir akşam sarhoş matbaacı ile imam nikahı kıydılar..,

Matbaacıya ne zaman sorsam nasıl evlendin diye, abi çok sarhoştum girmeyelim o konuya der...

Bir oğlu oldu matbaacının adını atasından canını babasından çehresi sarı sıcak sevdasından..,

Her gün oğlunu alır Sarı sıcaklı kahvelere gider; aynı masa, aynı sandalye bir eksik oturur bekler..,

Aklından geçer hayalleri...

Atasından addaş candan oğluna bakar, Sarı Sıcak'la yaptığı konuşmalar aklına düşer.

-şunları söyledi, oğlunla babanla kuramadığın ilişkiyi kur, bu sefer rolleri değiştir babandan daha iyi bir baba ol!

İncinen, öyküner yerlerini sar oğul babanla...

Öyle de yaptı matbaacı. Şimdi atadan gelen yaralar kanamıyor. Sarı Sıcak'ın açtığı yara oluk oluk kanıyor...

Günler geçiyor oğul okula başlıyor.

Çantalar, kitaplar alırken şaşkınlıktan küçük dilini yutuyor matbaacı...

Nerdeyse oğlunu kaybedecek o kadar şaşkın...

Sarı sıcak orada oda alışveriş yapıyor, pembe çanta görüyor elinde..,

Önce anlayamıyor

-Anne ne buldum diye konuşan, koşan kıvrıkcık siyah saçlı bir kız çocuğu ..,

Matbaacı dışarı çıkıyor. Elinden tuttuğu oğluyla bir banka çıkarıyor, titreyen bacalarına sahip çıkmak için...

Nice sonra

Sarı Sıcak görünüyor elinden tuttuğu kıızıyla. İçim acıyor gördüklerime inanamıyorum...

Önümden geçiyorlar şakıyan küçük Sarı Sıcak minik bir serçe...

Görmüyorlar beni ve oğlumu ...

Ardından bakakalıyorum, sanki yürüyen benim hayallerim, her adımda uzaklaşıyor düşüm, gecem gündüzüm...

Ayaklarım hakim olamadım peşinden sürüklendim oğulla ...

Sürekli bir ses kulaklarımda

Baba nereye?

Baba nereye?

Acıktım.

Yoruludum.

Neden sonra duruyorum.

Sarı sıcaklar bir apartmana girdi.

Biraz daha bekledim, ikinci katta ışık yandı ...

Anladım ki akşam olmuş ...

Etrafıma baktım, iyice baktım sonra, oğlumu kucağıma alıp eve döndüm.

Şimdi merak had safhada...

Ne oldu da terk edildim. Tek söz havalanmadan...

İlk fırsatta hesap verecek en azından bir sebep...

Gün ışımaya başlarken yola düştüm

işte...

Binayı karşıma aldım duvarı sırtıma bekliyorum bir açıklama.

Otobüsler işlemeye, insanlar karınca gibi koşturmaya başladı ; arıyorum Sarı Sıcak bir yüzde şimşekler çaktıran gülümsemeyi...

Çıktı kapıdan otobüs durağına doğru yürüyor saatine bakıp bakıp...

Tam karşımdayım görmüyor.

Otobüse el etti bindi ardından bende bindim.

Kartlar basıldı gölge gibi izliyorum.

Cam kenarına oturdu yanına oturdum.

Farketmedi...

İçim daha bir sızladı beynim zonkluyor ama sesim çıkmıyor...

Kendimle çembelleşirken ellerine takıldı gözlerim aradı yüzük; ama yoktu...

Ohhh dedim...

Kendime şaşırıyordum.

Aptallaşma seni hatırlamayan umursamayan Sarı Sıcak, sen hala yüzüğe bakıyorsun...

Sanki ben çöpsüz üzüm.

Düşünceler içinde kendimle savaş ederken izin verirseniz inebilirmiyim dedi

Yüzüne baktım kaldım...

Gözlerimiz buluştu, öyle ne kadar kaldık bilmiyorum...

Sonra özür dedi devam edemedi göz yaşları sel oldu gitti

Soramadım ; saramadım

Kal geldi ...

Hadi inelim konuşacaklarımız var dedi.

Kedi gibi takip ettim.

En dipte bir masa seçti ve oturduk.

Garson geldi iki çay dedi ve anlatmaya başladı...

Ailem dedi...

Ağlamaya başladı..,

Kelimeler ağzında yuvarlanıyor bir türlü anlatamıyordu...

Bekledim mantıklı bir açıklama...

Sensizliğin içinde kayboldum bile diyemedim...

Sonunda döküldü sözcükler. Ailem üniversiteden mezun olduktan sonra baskı yapıyordu, ben de öteliyordum.

En son bulduğumuz gece eve döndüğüm de kapıyı açtılar; apar topar zorla, döve, söve götürdüler dinlemediler.

Telefonumu çantamı aldılar. Karga tulumba arabaya bindirdiler. Zorla evlendirip kendilerince baş göz ettiler.

Kız kısmı kendi başına yaşayamazmış.

Bir kaç sene sürdü işkenceden farksız evlilik, ayrıldım; ilk fırsatta kızımı alarak kaçtım. Bir süre kadın sığınma

evlerinde kaldım. Tehditlerden korunmak için kızımın ve kendi ismimi değiştirdik. Devlet korumasında iş bulundu,

ev, derken yaşıyoruz. Silmeye çalışıyorum belleğimden acıyı; tek hatıra kalsın o da sen ...

Sade ve sadece SEN...

Çok sevdim çok...

Ben seni terketmedim ...

Ben benden çalındım...

İlikledim yarama senden kalan hatıraları.

İzlerim geçmiş bir eksik.

Dolanırım kahkaların kol gezdiği masalarda ararım senli dizeleri.
Ahhh dönebilsek!
O mutlu günlere.
Sade ve sadece,
Bir çift göz,
Bekleyen,
Matbaacıya,
Ahhh dönebilsek!..
Arkası yarın

#yazıdükkankültürsanateğitimyazıları
#sibelkaragözşubatıyazıları
#sarısıcak2

SARI SICAK 3

YAZI DÜKKANI
AKADEMİ YAZARLARI
SİBEL KARAGÖZ
SARI SICAK (3)

Telefon numaralarımızı alalım daha çok konuşacaklarımız özlemlerimiz var ama işe yetişmem lazım sonra kızımı
alacağım müsait olunca arayacağım ve çok merak ediyorum sen ne yaptın ...
El çabukluğuyla numaralar verilir görüşmek üzere hoşçakal der ve çıkar.
Matbaacı kalır düşüncelerin içinde şimdi sevinsem mi üzülsem mi...
Terketmemiş
Aldatmamış
Hala beni seviyor...
Bu düşünceler bile silmişti öfkeyi boşa geçen yılları hatta içinde ılık bir meltem esiyordu...
Şiirler
Sarı sığağım
Ve geçen yıllar
Umut kanadına yapışmış ürkek ürkek çırpınıştta...
Biraz sindirmesi gerekiyor kabullenişler
Kolay değil ama iyi bir tarafı var sarıldı canıma hala beni seviyormuş benim onu sevdiğim gibi...
Bu düşünceler içinde eve geldim baba diye açtı oğul öyle güzel sarıyor KI sanki canım havalanmış izliyor
kahkahalarımızı
Günün yorgunluğunu alan oğul
Canıma can katan oğul
Allah razı olsun senden
Seni bana veren Rabbime şükürler olsun
Sen de olmasan hayata tutunurmuydum
Gerçekten oğul dünyaya geldi matbaacı onun için yaşamaya başladı.
Aslında kötü bir evliliği yoktu karısı iyiydi hiç şikayet etmez ,kavga etmez ,istekte bulunmaz ağzı var dili yoktu...
Ancak matbaacı sevmiyordu sadece acıyordu ...
Çünkü sevdiği vardı ,unutamadığı ,hayelleri...
Kim verebilirdi ki düşlerini geri
Nasıl zevcen dedikleri yabancı bir kadını düşlerinde büyütebilir..,
Büyütemedi de zaten
Öyle işte oğulun annesi sadece bu kadar
Oysa Sarı sıcak onun için düşlerin prensesi şiirlerinin ilham kaynağı
Hayat...
Günle doğar
Ay ile biter
Matbaacı için hayat
Sarı sıcak
Gerisi buzdan kesik
Telefon çalar ekranda Sarı sıcak yazıyor
Kaptığı gibi balkona çıkar
Açar Alo demez
Şiiri dizelerden çıkar ete kemiğe bürünmüş
Alo der
Yeter bu
Yeter...
Yarın iki de aynı yer der kapatır...
Matbaacı oturur ilk baktığı saati akşam sekizi gösteriyor şimdi nasıl geçer onca saat...
Ve saatler ağır da olsa geçer matbaacı buluşma yerine bir kaç saat önce izin alıp gelir beklerken düşüncelerine hakim
olamaz hep hayalini kurduğu sarı sıcak yakmış gönlünün ateşini seyrine dalmış bir düşten diğerine harman olmuş
hayaller denizinde kulaç atıyor garson da yirmi dakika da bir gelmese dünyada olduğunu hayatın devam ettiğini
anlayamayacak...
Güneşi doğmuş adım adım masasına akıyor yer kaymış uçan halı üzerinde annesinin beşiği gibi tıngır mıngır
sallanıyor...
Ayağa kalkamıyor ayaklarına hükmedemiyor kalbi yerinden çıktı çıkacak...
Sarı sıcak merhaba diyerek sarılıp öptü...
Matbaacı sarhoş öyle içerek değil mutluluk sarhoşu...

Ben anlattım sıra sende...

Hadi dinliyorum...

Matbaacı silkinir ve başlar...

Hatırlamak istemediğim bir batış çok zor çıktım kendi susuz kuyularımdan tam olarak çıktığımda söylenemez.

Çok aradım İstanbul kazan ben kepçe bulamadım...

Bulamadığım her günü şişenin dibinde kapattım çok defa intihar ettim ama öldürmeyen Allah öldürmüyor...

Sarhoş olduğum bir gün imam nikahı ile evlendirildim ;anamın işleri belki hayata tutunurum ümidi ile evlendirildim nasıl bir çukursa sonra apar topar askere gittim orada başladı kuvvetsizliğim hiç bir şey yapamıyor eğitimden sonra ayağa kalkamıyordum silah eğitimlerinde hedefi çift görüyor netleştiremiyordum bir kaç kez arkadaşlarımı yaraladım göremiyordum sonra revire çıkarttılar tahlil üstüne tahlil ,beyin emarı ve belden sıvı almamız gerekiyor dedi askeri doktorlar tamam dedim yapıldı çok zordu

Tanı koyuldu MS hastalığı dediler; şaşırdım hiç duymamıştım nasıl dedim beyin ve omurilikten gelen emir komuta zincirinin bozulması ; beynin gönderdiği komutların yapılamaması...

Anlamadım dedim...

Ağzım açık kalmıştı hala söylediklerini hazmedemiyorum ben herkes gibiyim

Dr anlatmaya başladı daha düz anlatayım

Örneklendireyim ...

Diyelim ki telefonun şarjı bitti takıyorsun şarja yarım saat olmuş ama şarj dolmamış ancak kapanmayacak kadar dolmuş kabloyu çıkarıp takarken farkediyorsun ki

Kablonun etrafı soyulmuş teller çıkmış napiyorsun kabloyu sarıyorsun ki şarj olsun.

İşte bizim beynimizde de plakalar var etrafı miyelin tabakası ile çevrili emir komuta zincirinde bilgilerin yada mesajların iletilmesini sağlayan ,buraya kadar anladık mı..

Kafamı sallıyorum şaşkınlık içinde...

Şimdi senin plakalar miyelin tabakasını yitirmiş onun için çift görüyorsun onun için denge sağlayamıyorsun ayakta durmak zorlaşıyor...

Nasıl düzelirim...???

Tedavi...???

Neden olmuş ...???

Sakinleşelim önce kavrayacağız kabul edeceğiz sonra başlayacağız.

Bu şekilde askerlik yapamazsın heyete girip rapor Alman lazım.

Sonrası muafiyet belgesi ile askerlik bitti

Bende bittim...

Tedaviler ataklar ardı arkası kesilmedi

Yaşıyormuşum , gün doğmuş gün batmış

Farkında BİLE değilim...

Bir oğul var hayata bağlayan birde senin bitip tükenmeyen közün ...

Sarı sıcak gözyaşları arasında dinler ve kollarını açıp senin sarı çiçeğin bir sana açar bir sana kokar gerisi kurumuş toz toz

Der matbaacı sarılır ...

Sonra her gün buluşurlar ayrı oldukları her anda yazışırılar...

Ama ne yazma sarı sıcakta içini dökercesine dizeleri ağlatır ...

Matbaacı da özlemini mısra mısra üfler sevdiğinin kulağına...

Dilimin döndüğü içimin çağıladığı ince belli kalemin hükmü...

Zinhar yürekten kovalamalı hüznün gözyaşlarını...

Ferman dinlemiyor içimdeki çocuğun

Ağlayan sesi...

Susuz açan kaktüsün yazgısı

Harlı ateşin közü

Karartma geceleri

Umarsız küçüğün sözü

Mayasız özü

Korku yayılışa geçer sarar gözü

Sonbahar giydirir örtü

Çare-Siz kumar

Maviden Umar

Atar eteğindeki taşları

Akar zındık gözyaşları

Mesaj atar Sarı sıcak ertesi sabah matbaacı ...

—Günaydın

—Günaydınnn mükemmelsin çekirge....

—Gerçekten mi

—Ben umutsuz vaka diye düşünüyorum

—yooo gayet başarılı...

—Diyorsun

Hece ölçüsü yok Kİ

Yani başaramadım
—hece olayı başka...
sen serbest yazıyorsun...
hece zor bende tam manasıyla yazamıyorum onu...
Başka bir tane daha yazar sarı sıcak

ESKİMEYEN EKİ EKİM

Vakit Eylül'ün son saniyeleri
Bir kaç saniye sonrası Ekim
Ek-si-liş-im
ESKİ EKİM
Ne doğru ...
Eksiğim çokkkk
Eskimeyen eksi Ekim
Yalansız dosdoğru
Çokkk eksiğim çooookkk...
Ortak bir dilde özlemi bağırıp
ÇIĞIRIMDAN çıkıyorum...
DUYAR mı...
Sanmam acıyı büyütüp BÜYÜTÜP Dizelerle saracağım hepsi bu...
Hepsi buuuu...
Eksilişler...
Eskimeyen eski EKİM
—Beğendin mi
—Hemde çokkkk
biraz daha da uzayabilir bu şiir küçük dokunuşlarla...
—Mesela
—onu sen tasarlayacaksın çekirge 😘—Hımmm
—bak mesela zincir kafiye dendiğim bi şiir bu...
Sarı sıcak yazar
İpin ucu serde
Un serdim yerde
Ekim hanım koş
Sardı beni ateş
—Güzel
—De ben beceremiyorum
—ben çok becerabiliyom da sanki 🤣
👏🏻👏🏻👏🏻
—Sen iyisin
Hafife alma
—/öyle olduğumu söyleye söyleye gaz veriyola...
—Ağır bir ünlem işaretisin
—Güzel bir benzetme...
—Ben de kırık nokta
—/nokta kırılınca virgüle döner...
soluklanmak için...
___Nefes alamıyorum
Soluksuz günü yudumluyorum

Nefeslen neşelen
silkin sonbahar hüznünden...
yudumladığın gün yansın,
dudaklarının dokunuşuyla...
dön,
bak bana...
gamzelerinde rengarenk çiçekler,
uçurtmalarla...
—Waaaaaawww

Çok güzel
Aslında ünlemden başlayıp devam etse konuşmayı şiirleştiren süper olurdu
—olurdu ama ben olurdu...
—Sensin zaten Soooooonnn şair
Düşünüyorum
Bir kere demiştin sonra
Şiirle her şeyi yaptın sonra
Sonra

Çok düşündüm
Sonrası Son Nefes
Son nefese kadar son şiiri okumaya devam
—şiirin sonuna nokta mı,
yoksa bir ağır ünlem mi koymalı...?
—Ünlemin altında kırık bir nokta
Ünlemin altında ezilen kırık bir nokta
Daha doğrusu
—ezilmek?
yücelmeli o kendini kırık hisseden nokta...
devleşmeli harfleri sesleri sözcükleri...
isyan ateşi gibi...
yanmalı barikatlar...
alev topu sözler
yakmalı ortalığı...
sertleşmeli...
rüzgarlar gibi sert esmeli...
yakmalı değdiği her harfin yüreğini ki;
bir daha kimseler bir noktayı kırmaya
cesaret edememeli...
—Sen ne güzel bir ünlemsin

Kara çarşafarla bezenmiş sofamı...
Ebem kuşağından hallice
Yüreğimdeki prangayı sökercesine...
İtira renk katarcasına
Baharın ayak sesleri
Adım adım geliyor
Rengini aldan
Ala ala geliyor
—Bi daha oku...
—Hangisini
—son yazdığını...
duygu tamam
ama bi eksik var sanki...
—Hımm kahvaltı yaparken yazdım
—afiyet olsunnnn
—Çok zorluyorsun yaşlı beynimi çekirge...
—Yaşlı beyin
Akıllıca
Kafa kağıdı derler eskiler
Senin kafa kağıdın küçük
Ergen sivilcesi gibi
Biliyorsun
İtiraz edeceğimi
Ondandır beyne bağlayış
Akıl küpü ÜNLEMİM!!!!
—susuyorum dinle...
Sarı sıcak bir yaz güneşi girdi sen girince şu kapıdan...
Süpürdü saçları hazanın tüm sararmış hüznünü
bakamadım göz alıcı gülümsemene...
ama içimde gümbür gümbür,
gürül gürül çağladı kokun...
gel otur kıyılara,
ve ruhumun doruklarına dokun...
KAN/Atsız BİR ÜRKEK SERÇE
Ömür diyorum ömür
Bugün mü
Yarın mı
Son nefeste
İçim şehla
Dışım ebem kuşağı
Oysa karadan bir kırık NOKTA...
Belki son nefestir
Aldığım

Verdiğim
Umuda
kanat taksam Ne YAZAR
TAKMASAM NE YAZAR...
Kanatsız bir Ürkek serçeyim
gören de var
Görmeyen de
Duyan da Var
Duymayan da
Umurumda mı
Ne takdir beklerim
Ne yüceltilmek
İçimi boşaltıyorum
Sen ordan isyan de
Ben buradan direniş
Son nefese inceden serzeniş
☑SARI SICAK
SON MU...
Matbaacı boşanamaz
Sarı sıcak evli bir adamla olamaz
Aşk yolu bu su akar yolunu bulur...
Kurgusal değil duygusal...
Kim bilir belli mi olur
Belki son nefeste
Belki son şiirde
Belki son mısırda
Buluşurlar...
Bitti.

#yazıdükkankültürsanateğitimyazıları
#sibelkaragözşubatıyazıları
#sarısıcak3